

EBA/GL/2015/10

22.09.2015

Retningslinjer

---

for metoder til beregning af bidrag til indskudsgarantiordninger

	Dato
<u>Original:</u>	22.09.2015
➤ 0	
<u>Rettelse:</u> afsnit 58 og bilag 1 (afsnit 21)	13.06.2016
➤ C1	

EBA's retningslinjer for metoder til beregning af bidrag til indskudsgarantiordninger

---

Status for disse retningslinjer

1. Dette dokument indeholder retningslinjer, der er udstedt i medfør af artikel 16 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF ("EBA-forordningen"). I henhold til artikel 16, stk. 3, i EBA-forordningen skal de kompetente myndigheder og finansieringsinstitutter bestræbe sig på at efterleve retningslinjerne mest muligt.
2. Retningslinjerne fastlægger EBA's syn på hensigtsmæssig tilsynspraksis inden for Det Europæiske Finanstilsynssystem, eller hvordan EU-lovgivningen bør anvendes på et bestemt område. EBA forventer derfor, at alle kompetente myndigheder og finansieringsinstitutter, som retningslinjerne er rettet til, efterlever dem. Kompetente myndigheder, som er omfattet af retningslinjer, bør efterleve disse ved at indarbejde dem i deres tilsynspraksis på passende vis (f.eks. ved at ændre deres retlige rammer eller tilsynsprocesser), herunder hvor retningslinjer er rettet direkte til institutter.

Indberetningspligt

3. I henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 skal de kompetente myndigheder senest den 22.11.2015 underrette EBA om, hvorvidt de efterlever eller agter at efterleve disse retningslinjer, eller begrunde en eventuel manglende efterlevelse. Hvis EBA ikke er blevet underrettet inden denne dato, anser EBA de kompetente myndigheder for ikke at efterleve retningslinjerne. Underretninger fremsendes ved hjælp af det skema, der er tilgængeligt i afsnit 5, til compliance@eba.europa.eu med referencen "EBA/GL/2015/10". Underretninger fremsendes af personer med behørig bemyndigelse til at indberette efterlevelse på vegne af deres kompetente myndigheder. Enhver ændring af status med hensyn til efterlevelse skal også meddeles EBA.
4. Underretninger offentliggøres på EBA's websted i henhold til artikel 16, stk. 3.

Afsnit I – Emne, anvendelsesområde og definitioner

Genstand

5. Europa-Parlamentets og Rådets nye direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (direktiv 2014/49/EU) er en omarbejdning af direktiv 94/19/EF med efterfølgende ændringer og blev offentliggjort i EU-Tidende den 12. juni 2014¹. Direktiv 2014/49/EU harmoniserer indskudsgarantiordningers finansieringsmekanismer og giver beføjelse til opkrævning af risikobaserede bidrag. I henhold til artikel 13 i direktiv 2014/49/EU baseres bidragene på mængden af dækkede indskud og omfanget af den risiko, som det pågældende medlem udsætter indskudsgarantiordningen for. Indskudsgarantiordninger kan bruge deres egne risikobaserede metoder til at fastsætte og beregne de risikobaserede bidrag fra deres medlemmer. Hver metode skal godkendes af den kompetente myndighed i samarbejde med den udpegede myndighed. EBA skal oplyses om de godkendte metoder.
6. Ifølge artikel 13, stk. 2, i direktiv 2014/49/EU skal beregningen af bidragene stå i forhold til medlemmernes risiko og skal tage behørigt hensyn til de forskellige forretningsmodellens risikoprofiler. Disse metoder kan også tage hensyn til balancens aktiver og risikoindekatorer som kapitalgrundlag, aktivernes kvalitet og likviditet.
7. Disse retningslinjer opfylder kravet i artikel 13, stk. 3, i direktiv 2014/49/EU om, at EBA skal udstede retningslinjer for at præcisere metoderne til beregning af bidragene til indskudsgarantiordningerne, og navnlig at de skal omfatte en beregningsformel, specifikke indikatorer, risikoklasser for medlemmer, tærskler for risikovægte tildelt specifikke risikoklasser og andre nødvendige elementer.
8. Retningslinjerne indeholder mål og principper for indskudsgarantiordningers bidragsordninger. De indeholder også vejledning om specifikke elementer, der skal tages i betragtning i forbindelse med udformning og vurdering af metoder til beregning af risikobaserede bidrag, samtidig med at de tager behørigt hensyn til de særlige karakteristika ved de nationale banksektorer og medlemmernes forretningsmodeller.

Definitioner

9. Ud over definitionerne i artikel 2 i direktiv 2014/49/EU finder følgende definitioner anvendelse i disse retningslinjer:
  - a. "indskudsgarantiordningens bidragsordning": indskudsgarantiordningens finansieringsordning, som er berettiget til at opkræve både ex ante- og ekstraordinære ex post-bidrag fra medlemsinstitutterne

---

¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149-178).

- b. "beregningsmetode": metode til beregning af medlemsinstitutters bidrag til en indskudsgarantiordning
- c. "medlemsinstitut": et kreditinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i forordning (EU) nr. 575/2013², som er tilsluttet en bestemt indskudsgarantiordning
- d. "årligt målniveau": de bidrag, som en indskudsgarantiordning agter at indsamle fra sine medlemsinstitutter i et bestemt år
- e. "SREP": tilsynskontrol- og vurderingsproces som defineret i artikel 97 i direktiv 2013/36/EU³ og uddybet nærmere i EBA's retningslinjer om fælles SREP-procedurer og -metoder, der er udformet i overensstemmelse med artikel 107 i direktiv 2013/36/EU.

Forkortelser:

- a. DGS – indskudsgarantiordning
- b. IPS – institutsikringsordning

Anvendelsesområde

10. Disse retningslinjer er rettet til de kompetente myndigheder og udpegede myndigheder, der er defineret i henholdsvis artikel 2, stk. 1, nr. 17 og 18, i direktiv 2014/49/EU.
11. Kompetente myndigheder og udpegede myndigheder bør sikre, at indskudsgarantiordninger (DGS) anvender disse retningslinjer i forbindelse med udformning af metoder til beregning af risikobaserede bidrag fra deres medlemmer og anvendes ved godkendelse af disse beregningsmetoder i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, i direktiv 2014/49/EU.
12. Hvor de kompetente myndigheder eller udpegede myndigheder er ansvarlige for at udforme beregningsmetoden, bør de anvende bestemmelserne i disse retningslinjer.
13. Beregningsmetoderne bør anvendes på både ex ante- og ekstraordinære ex post-bidrag. Ex post-bidrag bør dermed beregnes på grundlag af samme risikokategorisering som den, der blev anvendt på det seneste årlige ex ante-bidrag.
14. Indskudsgarantiordninger bør anmode om de kompetente myndigheders godkendelse, før de anvender en beregningsmetode for første gang. Indskudsgarantiordninger bør anmode de kompetente myndigheder om forlængelse af godkendelsen med de intervaller, som de kompetente myndigheder finder passende, og under alle omstændigheder før gennemførelse af materielle ændringer i en allerede godkendt beregningsmetode. De kompetente myndigheder bør underrettes om ikke-væsentlige ændringer én gang om året.

² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF, EØS-relevant tekst (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

15. I henhold til artikel 15, stk. 1, i direktiv 2014/49/EU skal medlemsstaterne også kontrollere, at filialer etableret på deres område af et kreditinstitut, som har sit hjemsted uden for Unionen, har en beskyttelse, der svarer til den, der er foreskrevet i direktiv 2014/49/EU. Hvis dette ikke er tilfældet, kan medlemsstaterne med forbehold af artikel 47, stk. 1, i direktiv 2013/36/EU fastsætte, at sådanne filialer skal tilslutte sig en indskudsgarantiordning på medlemsstatens område. Indskudsgarantiordninger er under alle omstændigheder bundet af forpligtelsen til at tilvejebringe risikobaserede bidrag fra deres medlemmer i henhold til artikel 10 og 13 i direktiv 2014/49/EU.
16. Ifølge artikel 47 i direktiv 2013/36/EU er medlemsstaterne ansvarlige for tilsynskrav og tilsynsmæssig behandling af filialer af kreditinstitutter med hovedkontor i et tredjeland. Mange af de risikojusteringsmålinger, der beskrives i disse retningslinjer, finder ikke anvendelse på disse filialer, hvorfor det er hensigtsmæssigt at give medlemsstaterne beføjelse til at bestemme risikojusteringen for sådanne filialer på en måde, der er forenelig med behandlingen af filialerne i henhold til national lovgivning. Derfor bør filialer af kreditinstitutter i tredjelande ikke være omfattet af disse retningslinjers anvendelsesområde.

Afsnit II – Vejledning om udformning af metoder til beregning af bidrag til indskudsgarantiordninger

---

Del I – Formål med indskudsgarantiordningens bidragsordninger

17. Bidragsordninger skal:
- sikre, at udgifterne til finansiering af indskudsgarantiordninger i princippet afholdes af kreditinstitutterne selv, og at indskudsgarantiordningers finansieringskapacitet står i forhold til deres forpligtelser
  - sikre, at målniveauet nås inden for den opbygningsperiode, der er fastsat i artikel 10 i direktiv 2014/49/EU
  - bidrage til at gøre overdreven risikotagning mindre attraktivt for medlemsinstitutterne ved at indsamle højere bidrag fra mere risikobetonede institutter, hvilket også bør sikre, at institutter, som afvikles eller går konkurs, har ydet deres bidrag på forhånd.

Del II – Principper for udvikling af beregningsmetoder

18. Indskudsgarantiordninger, kompetente myndigheder og udpegede myndigheder bør i forbindelse med udvikling eller godkendelse af metoderne til beregning af bidrag til indskudsgarantiordninger opfylde principperne i de følgende bestemmelser.
-

Princip 1: Beregningsmetoderne bør så vidt muligt afspejle en indskudsgarantiordnings øgede forpligtelse som følge af et medlems deltagelse

19. Hver enkelt medlemsinstituts bidrag bør så vidt muligt afspejle:

- sandsynligheden for, at instituttet afvikles eller går konkurs (dvs. om det er nødlidende eller forventeligt nødlidende som beskrevet i artikel 32 i direktiv 2014/59/EU⁴ om genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (direktiv 2014/59/EU))
- de potentielle tab fra en indskudsgarantiordnings indgriben på nettobasis efter mulig dividende fra instituttets konkursbo.

Princip 2: Beregningsmetoderne bør være forenelige med den opbygningsperiode, der er fastlagt i direktiv 2014/49/EU

20. Perioden frem til opnåelse af målniveauet i artikel 10, stk. 2, i direktiv 2014/49/EU, vil højst være 10 år. Den kan forlænges med yderligere fire år, hvis der er en kumuleret udbetaling ud over 0,8 % af de dækkede indskud. Inden for denne tidshorisont bør bidragene spredes så jævnt ud som muligt over tid, indtil målniveauet er nået, men hvor der tages behørigt hensyn til konjunkturudviklingen og til den virkning, som procykliske bidrag kan have på medlemsinstitutternes finansielle stilling.

21. Direktiv 2014/49/EU er under ingen omstændigheder til hinder for, at medlemsstaterne kan fastsætte et højere målniveau eller bestemme, at en indskudsgarantiordning kan anmode medlemsinstitutterne om at indbetale ex ante-bidrag, efter at målniveauet er nået, for at opfylde målet i afsnit 17, litra c).

Princip 3: De incitament, der skabes ved bidragene til indskudsgarantiordningerne, bør være forenelige med tilsynskravene

22. For at reducere moralsk risiko bør de incitament, der skabes af indskudsgarantiordningens bidragsordning, være forenelige med tilsynskravene (dvs. kapital- og likviditetskrav, der afspejler medlemsinstituttets risiko).

23. Hvis beregningsmetoder udformes og kalibreres ved hjælp af statistiske og økonometriske værktøjer, bør udfaldet af metodikken vedrørende medlemsinstitutternes risiko være forenelig med de tilsynskrav, der gælder for institutterne.

Princip 4: Beregningsmetoderne bør tage hensyn til banksektorens særlige karakteristika og bør være forenelige med reguleringen samt regnskabs- og rapporteringspraksis i den medlemsstat, hvor indskudsgarantiordningen er etableret

24. Beregningsmetoderne bør være hensigtsmæssige i forhold til strukturen af en medlemsstats banksektor. Derfor bør indskudsgarantiordninger, der er etableret i en medlemsstat med et stort antal heterogene institutter, udforme mere avancerede beregningsmetoder med et

---

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EF af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 190-348).

tilpas stort antal risikoklasser (eller en glidende skala) for at differentiere mellem institutterne i forhold til deres risikoprofil. Indskudsgarantiordninger, som er etableret i medlemsstater med en mere homogen banksektor, bør bruge enklere beregningsmetoder. Under alle omstændigheder bør de risikoindikatorer, der vælges til beregningsmetoden, gøre indskudsgarantiordningen i stand til at identificere forskelle i institutternes risikoprofil og samtidig tage højde for deres forretningsmodel.

Princip 5: Reglerne for beregning af bidrag bør være objektive og gennemsigtige

25. Risikobaserede bidragssystemer bør være objektive og sikre, at institutter, der modtager indlån, og som har lignende karakteristika (navnlig med hensyn til risiko, systemisk betydning og forretningsmodel) kategoriseres på samme måde.
26. Indskudsgarantiordningers bidragsordninger bør være gennemsigtige, forståelige og velbeskrevne. Grundlaget og kriterierne for beregning af bidrag bør som minimum være gennemsigtige for medlemsinstitutterne. Gennemsigtheden vil gøre medlemsinstitutterne i stand til at forstå formålet med at bruge risikobaserede bidrag og gøre ordningen forudsigelig for dem.

Princip 6: De data, der kræves til beregning af bidrag, bør ikke føre til overdrevne, yderligere indberetningskrav

27. Indskudsgarantiordninger bør i forbindelse med beregning af bidrag så vidt muligt bruge oplysninger, som de allerede har til rådighed, eller som de kompetente myndigheder har fået fra medlemsinstitutterne som led i deres indberetningsforpligtelser. Der bør findes en balance mellem at anmode om oplysninger, der er nødvendige for beregningen af bidrag, og at undgå at pålægge medlemsinstitutterne unødigt store byrder.
28. Indskudsgarantiordningerne bør kun anmode om data, der ikke allerede regelmæssigt indberettes, hvis sådanne oplysninger er nødvendige for at vurdere, hvor stor en risiko det enkelte medlemsinstitut udgør for indskudsgarantiordningen.
29. I tilfælde hvor indskudsgarantiordningen ikke indsamler oplysninger direkte fra medlemsinstitutterne, men bruger oplysninger fra den kompetente myndighed, bør der vedtages lovbestemmelser eller indføres formelle ordninger, således at de oplysninger, der er nødvendige for at administrere bidragene, indsamles og overføres rettidigt.

Princip 7: Fortrolige oplysninger bør beskyttes

30. Indskudsgarantiordningerne bør holde de oplysninger, der bruges til beregning af bidrag, og som ikke ellers er offentlige, fortrolige. Indskudsgarantiordningerne bør imidlertid som minimum offentliggøre beskrivelsen af beregningsmetoden og parametrene for beregningsformlen, herunder risikoindikatorer, men ikke nødvendigvis deres respektive vægte. I modsætning dertil bør resultaterne af risikoklassifikationen og dens komponenter for et bestemt medlemsinstitut meddeles det pågældende institut og ikke offentliggøres.

Princip 8: Beregningsmetoderne bør stemme overens med de relevante historiske data

31. Hvis indskudsgarantiordningen har adgang til relevante historiske data fra institutterne, bør den bruge disse data til beregning og omkalibrering af parametrene for beregningsmetoderne. Historiske data kan omfatte følgende: i) data om institutters afvikling eller konkurs og hændelser, hvor det har været sandsynligt, at et institut vil blive afviklet eller gå konkurs, men hvor offentlige myndigheders indgreb har forhindret dette, eller andre hændelser, hvor der er opstået risici for indskudsgarantiordningen på grund af medlemsinstitutterne, og ii) data om indskudsgarantiordningens retablering efter sådanne hændelser.
32. Der bør foretages passende korrektioner i beregningsmetoderne i tilfælde af lovændringer eller ændringer i institutterne (f.eks. en ændring i minimumskravene til kapital).
33. Før revisionen af disse retningslinjer i 2017 bør de kompetente myndigheder sammenligne resultaterne af anvendelsen af beregningsmetoderne med den risikovurdering, der er foretaget i forbindelse med SREP. Denne sammenligning bør foretages på en holistisk måde (f.eks. ved hjælp af stikprøver). De kompetente myndigheder bør underrette EBA om det overordnede resultat af denne sammenligning og de observerede forskelle.

Del III – Obligatoriske elementer i beregningsmetoderne

34. Følgende grundlæggende elementer bør være til stede for hver metode til beregning af risikobaserede bidrag til indskudsgarantiordninger: i) beregningsformlen, ii) tærsklerne for aggregerede risikovægte, iii) risikokategorier og risikobaserede kerneindikatorer. Disse elementer beskrives i det følgende.

Element 1. Beregningsformel

35. De årlige bidrag til en indskudsgarantiordning fra de individuelle medlemsinstitutter bør beregnes ved hjælp af nedenstående formel.

$$C_i = CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu$$

Hvor:

C_i	=	Årligt bidrag fra medlemsinstitut "i"
CR	=	Bidragssats (samme for alle medlemsinstitutter i et givent år)
ARW_i	=	Aggregeret risikovægt for medlemsinstitut "i"
CD_i	=	Dækkede indskud for medlemsinstitut "i"
μ	=	Justeringskoefficient (samme for alle institutter i et givent år)

(a) Bidragssats (CR)

36. Bidragssatsen er den procentsats, som bør betales af et medlemsinstitut med en aggregeret risikovægt (ARW) på 100 % (dvs. hvor det antages, at der ikke er nogen risikodifferentiering)

for at nå det årlige målniveau. Kalibreringen af bidragssatsen bør i den indledende periode sikre, at målniveauet nås, og at de årlige bidrag spredes så jævnt ud over tid som muligt.

37. Det årlige målniveau bør som minimum bestemmes ved at dividere de finansielle midler, som indskudsgarantiordningen stadig skal indsamle for at nå målniveauet, med den resterende opbygningsperiode (udtrykt i år) til at nå målniveauet. Denne formel berører imidlertid ikke medlemsstaternes ret til at bestemme, at indskudsgarantiordninger fortsat skal indsamle ex ante-bidrag, selv når målniveauet er nået.
38. I overensstemmelse med artikel 10, stk. 2, fjerde afsnit, i direktiv 2014/49/EU skal indskudsgarantiordningen eller den udpegede myndighed, når den fastsætter det årlige målniveau, tage behørigt hensyn til konjunkturudviklingen og til den virkning, som procykliske bidrag kan have på medlemsinstitutters finansielle stilling. Den konjunkturtilpasning, der sikres ved at hæve eller sænke det årlige målniveau, bør være således, at der ikke indsamles for høje bidrag i økonomiske nedgangsperioder, og give mulighed for, at indskudsgarantiordningen opbygges hurtigere under økonomiske opsving. Konjunkturtilpasningen bør tage højde for den risikoanalyse, som de relevante udpegede makroprudentielle myndigheder har foretaget, og afspejle de aktuelle økonomiske vilkår samt udsigterne på mellemlang sigt, eftersom vedvarende økonomiske vanskeligheder ikke nødvendigvis retfærdiggør, at bidragene skal være lave på ubestemt tid. Kompetente myndigheder, der har godkendt risikobaserede metoder i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, i direktiv 2014/49/EU, kan kræve, at beregningsmetoden ændres for at tage højde for konjunkturudviklingen i perioden siden den oprindelige godkendelse af metoden. Konjunkturtilpasningen kan også tage højde for den forventede udvikling i de dækkede indskud.
39. Bidragssatsen bør fastsættes af indskudsgarantiordningen én gang om året ved at dividere det årlige målniveau med summen af alle medlemsinstitutternes dækkede indskud.
40. Hvis data vedrørende nogle institutter efter en opkrævning af bidrag skal ajourføres (f.eks. for at rette regnskabsfejl), bør indskudsgarantiordningen kunne udsætte justeringen til den næste opkrævning af bidrag.

Boks 1 – Eksempel: Virkning af ændringer i størrelsen af dækkede indskud (CD) på målniveauet, det årlige målniveau og bidragssatsen (CR)

Følgende tabel viser udviklingen i de dækkede indskud i løbet af fire på hinanden følgende år for alle medlemsinstitutter, der er tilsluttet en bestemt indskudsgarantiordning. Den viser tilsvarende målniveauer for indskudsgarantiordningers midler beregnet på grundlag af den aktuelle størrelse af de dækkede indskud.

År	Dækkede indskud (CD) (mio. EUR)	Målniveau (CD × 0,8 %) (mio. EUR)
År 20X1	1 000 000	8 000
År 20X2	1 200 000	9 600
År 20X3	1 300 000	10 400
År 20X4	1 100 000	8 800

For hvert år bør beregningen af det årlige målniveau og bidragsatsen (CR) foretages som beskrevet nedenfor, med følgende antagelser:

- I år 20X1 begynder indskudsgarantiordningen at indsamle ex ante-bidrag fra sine medlemsinstitutter med henblik på at nå målniveauet inden for 10 år.
- Bidragene skal spredes så jævnt ud som muligt over 10 år.
- Hvert år svarer de bidrag, der indsamles af indskudsgarantiordningen, til det årlige målniveau, der er fastsat for det pågældende år.

År 20X1

Årligt målniveau₁ = $1/10 \times \text{målniveau}_1 = 1/10 \times 8\,000 \text{ EUR} = 800 \text{ EUR}$

$CR_1 = \text{Årligt målniveau}_1 / CD_1 = 800 \text{ EUR} / 1\,000\,000 \text{ EUR} = 0,00080 = 0,080 \%$

Ved udgangen af år 20X1 beløber indskudsgarantiordningens disponible midler sig til 800 EUR.

År 20X2

Årligt målniveau₂ = $1/9 \times (\text{målniveau}_2 - \text{midler, der allerede er disponible i DGS}) = 1/9 \times (9\,600 \text{ EUR} - 800 \text{ EUR}) = 8\,800 \text{ EUR} / 9 = 978 \text{ EUR}$

$CR_2 = \text{Årligt målniveau}_2 / CD_2 = 978 \text{ EUR} / 1\,200\,000 \text{ EUR} = 0,00081 = 0,081 \%$

Ved udgangen af år 20X2 beløber indskudsgarantiordningens disponible midler sig til 1 778 EUR (= 800 EUR + 978 EUR).

År 20X3

Årligt målniveau₃ = $1/8 \times (\text{målniveau}_3 - \text{midler, der allerede er disponible i DGS}) = 1/8 \times (10\,400 \text{ EUR} - 1\,778 \text{ EUR}) = 8\,622 \text{ EUR} / 8 = 1\,078 \text{ EUR}$

$CR_3 = \text{Årligt målniveau}_3 / CD_3 = 1\,078 \text{ EUR} / 1\,300\,000 \text{ EUR} = 0,00083 = 0,083 \%$

Ved udgangen af år 20X3 beløber indskudsgarantiordningens disponible midler sig til 2 856 EUR (= 1 778 EUR + 1 078 EUR).

År 20X4

Årligt målniveau₄ = $1/7 \times (\text{målniveau}_4 - \text{midler, der allerede er disponible i DGS}) = 1/7 \times (8\,800 \text{ EUR} - 2\,856 \text{ EUR}) = 5\,944 \text{ EUR} / 7 = 849 \text{ EUR}$

$CR_4 = \text{Årligt målniveau}_4 / CD_4 = 849 \text{ EUR} / 1\,100\,000 \text{ EUR} = 0,00077 = 0,077 \%$

Ved udgangen af år 20X4 beløber indskudsgarantiordningens disponible midler sig til 3.705 EUR (= 2.856 EUR + 849 EUR).

(b) Aggregeret risikovægt (ARW)

41. Den aggregerede risikovægt for medlemsinstitut "i" (ARW_i) bør tildeles på grundlag af den aggregerede risikoscore for instituttet (ARS_i).
42. ARS_i beregnes ved at lægge de enkelte indikatorers risikoscorer justeret for passende indikatorvægte sammen. To forskellige metoder til beregning af ARS_i og tildeling af ARW_i til medlemsinstituttet på grundlag af dets ARS_i, er ved hjælp af intervaller ("buckets") og glidende skalaer, som er beskrevet nærmere i bilag 1. Indskudsgarantiordningerne bør vælge beregningsmetode under hensyntagen til den nationale banksektors karakteristika samt graden af heterogenitet mellem institutterne.

(c) Justeringskoefficient (μ)

43. I henhold til artikel 10, stk. 2, i direktiv 2014/49/EU skal en indskudsgarantiordnings disponible finansielle midler mindst nå målniveauet, der er fastsat i direktiv 2014/49/EU, inden for 10 år. I overensstemmelse med princippet i afsnit 20 bør disse bidrag spredes så jævnt ud som muligt over tid, indtil målniveauet er nået, hvor der tages behørigt hensyn til konjunkturudviklingen og til den procykliske virkning, som bidrag kan have på institutternes finansielle stilling.
44. Hvis summen af de årlige bidrag fra alle medlemsinstitutter kun er baseret på CD_i , ARW_i og den faste bidragsats (CR), kan den beløbsmæssige størrelse af bidragene i et givent år være højere eller lavere end det årlige målniveau, som er fastsat for det pågældende år. For at afhjælpe dette misforhold bør der bruges en justeringskoefficient (μ). Koefficienten bør justere den beløbsmæssige størrelse af de samlede bidrag (C), så det årlige målniveau nås, hvis de årlige bidrag ellers ville være for høje eller for lave.

Boks 2 – Eksempel på anvendelse af beregningsformlen

Til illustration foretages beregningerne i dette eksempel for en medlemsstat A i år 2X01. Der er kun tre kreditinstitutter og én indskudsgarantiordning i medlemsstaten, og det samlede beløb for indskud, der er dækket af indskudsgarantiordningen, er 1 500 000 EUR. Det antages, at år 2X01 er det første år, hvor indskudsgarantiordningen i medlemsstat A begynder at indsamle ex ante-bidrag fra institutter, der modtager indlån, for at nå et målniveau på 0,8 % af de dækkede indskud om 10 år (dvs. inden år 2X11). I overensstemmelse med kravet om at sprede bidragene så jævnt som muligt bør det årlige målniveau, som repræsenterer de samlede årlige bidrag (C) fra alle institutter i medlemsstat A i år 2X01, være omkring 1/10 af målniveauet. Bidragsatsen (CR) beløber sig i dette tilfælde til 0,0008 ($CR = 1/10 \times 0,8 \%$). De samlede årlige bidrag for år 2X01 bør beregnes på følgende måde: $C = \text{EUR } 1\,500\,000 \times (0,0008) = \text{EUR } 1\,200$.

Nedenstående tabel viser fordelingen af de samlede dækkede indskud og de respektive ikke-risikojusterede bidrag fra institutterne i medlemsstat A i år 2X01.

Ikke-risikojusterede bidrag i medlemsstat A i år 2X01

Institut	Dækkede indskud (EUR)	Ikke-risikojusterede bidrag (EUR)
Institut 1	200 000	160 (= 200 000 × 0,0008)
Institut 2	400 000	320 (= 400 000 × 0,0008)
Institut 3	900 000	720 (= 900 000 × 0,0008)
I alt	1 500 000	1 200 (= 1 500 000 × 0,0008)

Metoden til beregning af risikobaserede bidrag, som anvendes i medlemsstat A, bruger fire forskellige risikoklasser med forskellige aggregerede risikovægte (ARW), som tildeles hver enkelt risikoklasse på følgende måde: 75 % for instituttet med den laveste risikoprofil, 100 % for institutter med den gennemsnitlige risikoprofil, 120 % for risikobetonede institutter og 150 % for de mest risikobetonede institutter.

Følgende formel bruges til beregning af årlige bidrag for individuelle institutter "i":

$$C_i = CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu$$

Scenarie 1: Institutter med en relativ høj risiko i år 2X01

I scenarie 1 er ARW_i for institut 1, 2 og 3 henholdsvis 75 %, 150 % og 120 %. Når kun risikojusteringsfaktoren baseret på ARW anvendes, er de samlede årlige bidrag fra alle institutter i medlemsstat A 1 464 EUR, hvilket er højere end det planlagte årlige bidragsniveau (1 200 EUR) som vist i nedenstående tabel.

Risikojusterede bidrag i medlemsstat A i år 2X01 i scenarie 1

Institut	CD_i (EUR)	ARW_i	Risikojusterede bidrag (EUR)
Institut 1	200 000	75 %	120 (= 200 000 × 0,0008 × 0,75)
Institut 2	400 000	150 %	480 (= 400 000 × 0,0008 × 1,50)
Institut 3	900 000	120 %	864 (= 900 000 × 0,0008 × 1,20)
I alt	1 500 000		1 464

Derfor bør der bruges en justeringskoefficient μ , for at sikre, at de samlede årlige bidrag (dvs. summen af alle individuelle bidrag) svarer til 1/10 af målniveauet. I dette tilfælde kan den justeringskoefficient, der skal anvendes for alle institutter, beregnes som $\mu_1 = 1\,200\text{ EUR}/1\,464\text{ EUR} = 0,82$. Skønnene over de risikojusterede bidrag efter anvendelse af justeringskoefficienten er vist i nedenstående tabel.

Korrigerede risikojusterede bidrag i medlemsstat A i år 2X01 i scenarie 1

Institut	CD_i (EUR)	ARW_i	Risikojusterede bidrag (EUR)	Justeringskoefficient μ_i	Endelige risikojusterede bidrag (EUR)
Institut 1	200 000	75 %	120	0,82	98 (= 120 × 0,82)
Institut 2	400 000	150 %	480	0,82	394 (= 480 × 0,82)
Institut 3	900 000	120 %	864	0,82	708 (= 864 × 0,82)
I alt	1 500 000		1 464		1 200

Scenarie 2: Institutter med en relativ lav risiko i år 2X01

I scenarie 2 er ARW_i for institut 1, 2 og 3 henholdsvis 75 %, 120 % og 75 %. Når kun risikojusteringsfaktoren (ARW) anvendes, er det samlede årlige bidrag fra alle institutter i medlemsstat A 1 044 EUR, og det er lavere end det planlagte årlige bidragsniveau på 1 200 EUR.

Risikojusterede bidrag i medlemsstat A i år 2X01 i scenarie 2

Institut	CD_i (EUR)	ARW_i	Risikojusterede bidrag (EUR)
Institut 1	200 000	75 %	120 (= 200 000 × 0,0008 × 0,75)
Institut 2	400 000	120 %	384 (= 400 000 × 0,0008 × 1,20)
Institut 3	900 000	75 %	540 (= 900 000 × 0,0008 × 0,75)
I alt	1 500 000		1 044

Justeringskoefficienten μ anvendes, så det samlede årlige bidrag svarer til 1/10 af målniveauet. I dette scenarie kan den justeringskoefficient, der skal anvendes for alle institutter, beregnes som $\mu_2 = 1\,200 \text{ EUR}/1\,044 \text{ EUR} = 1,15$. Eftersom summen af de risikojusterede bidrag er lavere end det årlige målniveau, er justeringskoefficienten større end 1.

Korrigerede risikojusterede bidrag i medlemsstat A i år 2X01 i scenarie 2

Institut	CD _i (EUR)	ARW _i	Risikojusterede bidrag (EUR)	Justeringskoefficient μ_i	Endelige risikojusterede bidrag (EUR)
Institut 1	200 000	75 %	120	1,15	138 (= 120 × 1,15)
Institut 2	400 000	120 %	384	1,15	442 (= 384 × 1,15)
Institut 3	900 000	75 %	540	1,15	620 (= 540 × 1,15)
I alt	1 500 000		1 044		1 200

Scenarie 3: Årligt målniveau justeret, så det afspejler det makroprudentielle miljø

I scenarie 3 er ARW_i for institut 1, 2 og 3 henholdsvis 75 %, 150 % og 120 %. Der er volatilitet på det finansielle marked i medlemsstat A, hvilket har givet institutterne større kredittab. Ikke kun i et bestemt segment, men i hele banksektoren. Det besluttes at nedsætte det årlige målniveau for at undgå en afsmittende virkning på resten af indskudsgarantiordningens medlemmer. Det besluttes, at det årlige målniveau i år 2X01 vil være 75 % af 1/10 af det samlede målniveau, nemlig 900 EUR (1 200 EUR × 0,75). Bidragssatsen (CR) beløber sig i dette tilfælde derfor til 0,0006 (CR = (1/10 × 0,75 %) × 0,8 %).

Risikojusterede bidrag i medlemsstat A i år 2X01 i scenarie 3

Institut	CD _i (EUR)	ARW _i	Risikojusterede bidrag (EUR)
Institut 1	200 000	75 %	90 (= 200 000 × 0,0006 × 0,75)
Institut 2	400 000	150 %	360 (= 400 000 × 0,0006 × 1,50)
Institut 3	900 000	120 %	648 (= 900 000 × 0,0006 × 1,20)
I alt	1 500 000		1 098

Justeringskoefficienten μ anvendes, så det samlede årlige bidrag svarer til 75 % af 1/10 af målniveauet. I dette scenarie kan den justeringskoefficient, der skal anvendes for alle institutter, beregnes som $\mu_3 = 900 \text{ EUR}/1\,098 \text{ EUR} = 0,82$. Skønnene over de risikojusterede bidrag efter anvendelse af justeringskoefficient μ_3 er vist i nedenstående tabel.

Korrigerede risikojusterede bidrag i medlemsstat A i år 2X01 i scenarie 3

Institut	CD _i (EUR)	ARW _i	Risikojusterede bidrag (EUR)	Justeringskoefficient μ_i	Endelige risikojusterede bidrag (EUR)
Institut 1	200 000	75 %	90	0,82	74 (= 90 × 0,82)
Institut 2	400 000	150 %	360	0,82	295 (= 360 × 0,82)
Institut 3	900 000	120 %	648	0,82	531 (= 648 × 0,82)
I alt	1 500 000		1 098		900

Justeringskoefficienten μ kan fastsættes, efter at alle medlemsinstitutter er kategoriseret i

risikoklasser og tildelt aggregerede risikovægte (som afspejler deres risikoprofil). Hvis institutter i forbindelse med indskudsgarantiordningers beregninger ajourfører de data, der danner grundlag for risikoklassificeringen (f.eks. for at rette regnskabsfejl fra tidligere regnskabsperioder), bør indskudsgarantiordningen kunne udsætte justeringen indtil næste opkrævning af bidrag. Dette vil i realiteten betyde, at hvis et institut f.eks. har betalt et for lille bidrag på grund af forkerte data, vil det næste bidrag omfatte det manglende beløb for det foregående år (år 1) og det korrekte beløb for det aktuelle år (år 2). I dette scenarie ville alle de andre institutter i år 1 have bidraget med mere, end de skulle, og deres bidrag i år 2 vil blive justeret for at tage højde for overbetalingen i år 1.

Element 2. Tærskler for aggregerede risikovægte (ARW)

45. For at bidrage til at reducere moralsk risiko bør ARW afspejle forskellene i de forskellige medlemsinstitutters risiko. Hvis der i beregningsmetoden bruges risikoklasser med forskellige ARW (intervalmetoden), bør der fastsættes specifikke ARW-værdier for hver enkelt risikoklasse. Hvis der anvendes en glidende skala i beregningen i stedet for et fast antal risikoklasser, bør der fastsættes et øvre og nedre niveau for ARW.
46. Det laveste ARW bør være mellem 50 % og 75 %, og det højeste mellem 150 % og 200 %. Der kan fastsættes et bredere interval, hvis der er rimelig grund til at antage, at intervallet på 50-200 % ikke i tilstrækkelig grad afspejler forskellene i medlemsinstitutternes forretningsmodeller og risikoprofiler og ville skabe moralsk risiko ved kunstigt at sætte medlemsinstitutter med meget forskellige risikoprofiler sammen.
47. Indskudsgarantiordningen bør bestræbe sig på at knytte ARW til de aggregerede risikoscorer (ARS), så det er muligt for medlemsinstitutter at blive grupperet under den laveste og højeste ARW og at fylde de forskellige risikoklasser. Indskudsgarantiordningen bør især undgå at kalibrere modellen på en sådan måde, at næsten alle medlemsinstitutter, selv om de har meget forskellige risikoprofiler, ville blive tildelt én risikoklasse (f.eks. risikoklassen for institutter med en gennemsnitlig risikoprofil). Dette betyder imidlertid ikke, at indskudsgarantiordningen nødvendigvis i det enkelte år bør bruge hele intervallet og henføre institutter til det ARW, der svarer til intervallets laveste og højeste punkter.

Element 3. Risikokategorier og risikobaserede kerneindikatorer

Kategorier af risikoindikatorer

48. Beregningen af den aggregerede risikovægt (ARW_i) for et medlemsinstitut bør baseres på et sæt risikoindikatorer fra hver af følgende risikokategorier:
  - a. Kapital
  - b. Likviditet og finansiering
  - c. Aktivernes kvalitet
  - d. Forretningsmodel og ledelse

- e. Potentielle tab for indskudsgarantiordningen
49. Beregningsmetoden bør inden for hver kategori omfatte de risikobaserede kerneindikatorer, der er vist i tabel 1. De kompetente myndigheder kan undtagelsesvis udelukke eller lade indskudsgarantiordningen udelukke en kerneindikator med hensyn til bestemte typer institutter, hvis der er rimelig grund til at antage, at denne indikator ikke er relevant på grund af disse institutters juridiske opbygning eller tilsynet med disse institutter.
50. Hvis de kompetente myndigheder eller indskudsgarantiordningen fjerner en risikobaseret kerneindikator for en bestemt type institut, bør de bestræbe sig på at finde den mest hensigtsmæssige erstatning for denne indikator. De bør sikre, at de risici, instituttet pålægger systemet, afspejles i andre indikatorer. De bør tage højde for behovet for lige vilkår i forhold til andre institutter, som kan bruge den fjernede indikator.
51. Risikokategorier og kerneindikatorer er beskrevet i tabel 1 nedenfor. De risikobaserede kerneindikatorer er også nærmere beskrevet i bilag 2.

Tabel 1. Risikokategorier og risikobaserede kerneindikatorer

Risikokategori	Beskrivelse af risikokategorier og risikobaserede kerneindikatorer
A. Risiko for, at instituttet skal afvikles eller går konkurs	
1. Kapital	<p>Kapitalindikatorer afspejler instituttets tabsabsorberende evne. Hvis instituttet har store mængder kapital, indikerer det, at det er bedre i stand til at absorbere tab internt (hvilket reducerer risiciene ved instituttets højrisikoprofil), og dermed er det mindre sandsynligt, at instituttet skal afvikles eller vil gå konkurs. Derfor bør institutter med højere kapitalindikatorer bidrage mindre til indskudsgarantiordningen.</p> <p>Kerneindikatorer:</p> <ul style="list-style-type: none"> - gearingsgrad⁵ og - Kapitaldækningsgrad eller egentlig kernekapitalprocent
2. Likviditet og finansiering	<p>Likviditets- og finansieringsindikatorerne måler instituttets evne til at opfylde sine kort- og langsigtede forpligtelser, efterhånden som de forfalder, uden at dets finansielle stilling påvirkes i negativ retning. Et lavt likviditetsniveau indikerer, at der er risiko for, at instituttet ikke kan opfylde sine nuværende, fremtidige, forventede eller uventede likviditets- og sikkerhedsbehov.</p> <p>Kerneindikatorer:</p> <ul style="list-style-type: none"> - likviditetsdækningsgrad⁶ (LCR) og - net stable funding ratio⁷ (NSFR)

⁵ Egentlig kernekapital (tier 1)/samlede aktiver bør bruges, indtil en definition af gearingsgrad fastsat i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 575/2013 er trådt i kraft.

⁶ Hvis der findes en national definition af likviditetsgraden, såsom likvide aktiver/samlede aktiver, bør denne bruges, indtil måltallene i forordning (EU) nr. 575/2013 er trådt i kraft.

⁷ NSFR bør anvendes, når definitionen i henhold til forordning (EU) nr. 575/2013 er trådt i kraft.

3. Aktivernes kvalitet	<p>Indikatorerne for aktivernes kvalitet viser sandsynligheden for, at instituttet vil lide kredittab. Store kredittab kan skabe finansielle problemer, som øger sandsynligheden for, at instituttet afvikles eller går konkurs. En høj andel af misligholdte lån (NPL) indikerer f.eks., at det er mere sandsynligt, at instituttet vil lide store tab og dermed have brug for en indskudsgarantiordnings indgriben, hvorfor dette retfærdiggør større bidrag til indskudsgarantiordningerne.</p> <p>Kerneindikator:</p> <ul style="list-style-type: none"> - andel af misligholdte lån (NPL)
4. Forretningsmodel og ledelse	<p>Denne risikokategori tager højde for risikoen ved instituttets nuværende forretningsmodel og strategiske planer og afspejler kvaliteten af instituttets interne styring og interne kontrol.</p> <p>Forretningsmodelindikatorer kan f.eks. omfatte indikatorer vedrørende rentabilitet, udvikling på balancen og eksponeringskoncentration:</p> <ul style="list-style-type: none"> – Rentabilitetsindikatorer fortæller noget om medlemsinstituttets evne til at skabe overskud. Lav rentabilitet eller tab, som instituttet lider, kan indikere, at det har finansielle problemer, som kunne føre til afvikling eller konkurs. Store og uholdbare overskud kan imidlertid også være tegn på en forhøjet risiko. For at undgå målinger udelukkende foretaget på bestemte tidspunkter bør rentabilitetsindikatorerne beregnes som gennemsnitsværdier over en periode på mindst to år. Dette vil reducere de procykliske virkninger og bedre afspejle, om indtægtskilderne er holdbare. For institutter, der er underlagt restriktioner med hensyn til deres rentabilitetsniveau i henhold til lov- eller vedtægtsmæssige bestemmelser, kan denne indikator udelades eller kalibreres i forhold til instituttets peergruppe, som er underlagt lignende restriktioner. – Indikatorer for udviklingen på balancen kan give oplysninger om mulig overdreven vækst i de samlede aktiver, visse porteføljer eller segmenter. Disse indikatorer kan også omfatte forholdet mellem risikovægtede aktiver og samlede aktiver. – Koncentrationsindikatorer kan fortælle noget om, hvorvidt instituttet har en for stor koncentration og eksponering mod bestemte sektorer eller geografiske områder. <p>Andre mulige risikoindikatorer i denne kategori er bl.a. indikatorer, som måler økonomisk effektivitet, følsomhed over for markedsrisiko, eller markedsbaserede indikatorer.</p> <p>Med ledelsesindikatorer bringes kvalitative faktorer ind i institutternes risikoklassificering for at afspejle kvaliteten af deres interne styringssystemer. Kvalitative indikatorer kan navnlig være baseret på indskudsgarantiordningernes inspektioner på eller uden for institutternes forretningssted, på særlige spørgeskemaer udarbejdet til dette formål af indskudsgarantiordningerne og/eller på en omfattende vurdering af institutternes interne ledelse, som er angivet i SREP.</p> <p>Kerneindikatorer:</p> <ul style="list-style-type: none"> - risikovægtede aktiver/samlede aktiver og

	- afkastningsgrad (RoA)
B. Potentielle tab for indskudsgarantiordningen	
5. Potentielle tab for indskudsgarantiordningen	Denne risikokategori afspejler indskudsgarantiordningens risiko for tab, hvis et medlemsinstitut går konkurs. I hvilket omfang instituttets aktiver er behæftede ⁸ har særlig stor betydning, fordi behæftede aktiver betyder, at indskudsgarantiordningen har mindre sandsynlighed for at inddrive det udbetalte beløb fra instituttets konkursbo. Kerneindikator: - ubehæftede aktiver/dækkede indskud

Supplerende risikoindikatorer

52. Ud over de risikobaserede kerneindikatorer kan indskudsgarantiordninger anvende supplerende risikoindikatorer, som er relevante for fastsættelsen af medlemsinstituttets risikoprofil.
53. De supplerende risikoindikatorer bør klassificeres i passende risikokategorier som beskrevet i tabel 1. Det er kun i tilfælde, hvor de supplerende indikatorer ikke falder ind under en af beskrivelserne af en anden risikokategori, at de klassificeres i kategorien "Forretningsmodel og ledelse".
54. Hver enkelt indskudsgarantiordning bør fastsætte sine egne risikoindikatorer for at afspejle forskellene i sine medlemsinstitutters risikoprofil. Bilag 3 indeholder en liste over eksempler på supplerende kvantitative og kvalitative risikoindikatorer sammen med en detaljeret beskrivelse.

Vægte for risikoindikatorer og -kategorier

55. Summen af vægte, der tildeles alle risikoindikatorer i metoden til beregning af bidrag til indskudsgarantiordningerne, bør være 100 %.
56. Når der tildeles vægte til bestemte risikoindikatorer, bør minimumsvægtene for risikokategorierne og de risikobaserede kerneindikatorer, som vist i tabel 2, fastholdes.

⁸ I EBA's retningslinjer om offentliggørelse af behæftede og ubehæftede aktiver defineres ubehæftede aktiver som følger: "I disse retningslinjer bør et aktiv behandles som behæftet, hvis det er stillet som sikkerhed, eller hvis det er genstand for nogen form for aftale for at sikre, agere sikkerhedsstillelse eller kreditstyrke en balanceført eller ikke-balanceført transaktion, hvorfra det ikke frit kan trækkes ud (f.eks. for at blive stillet som sikkerhed til at skaffe finansiering)".

Tabel 2. Minimumsvægte for risikokategorier og risikobaserede kerneindikatorer

Risikokategorier og risikobaserede kerneindikatorer	Minimumsvægte
1. Kapital	18 %
1.1. Gearingegrad	9 %
1.2. Kapitaldækningsgrad eller egentlig kernekapitalprocent	9 %
2. Likviditet og finansiering	18 %
2.1. LCR	9 %
2.2. NSFR	9 %
3. Aktivernes kvalitet	13 %
3.1. Andel af misligholdte lån (NPL)	13 %
4. Forretningsmodel og ledelse	13 %
4.1. Risikovægtede aktiver/samlede aktiver	6,5 %
4.2. Afkastningsgrad	6,5 %
5. Potentielle tab for indskudsgarantiordningen	13 %
5.1. Ubehæftede aktiver/dækkede indskud	13 %
I alt	75 %

57. Summen af de minimumsvægte, der er beskrevet i disse retningslinjer, for risikokategorier og risikobaserede kerneindikatorer er 75 % af de samlede vægte. Indskudsgarantiordninger bør fordele de resterende 25 % mellem risikokategorierne i tabel 1.
58. Indskudsgarantiordningen bør fordele de fleksible 25 % på de supplerende risikoindikatorer og/eller ved at øge minimumsvægtene for de risikobaserede kerneindikatorer, forudsat at følgende betingelser er opfyldt:
- Minimumsvægtene for risikokategorier og risikobaserede kerneindikatorer fastholdes.
  - Hvis der kun anvendes risikobaserede kerneindikatorer i beregningsmetoden, bør de fleksible 25 % fordeles blandt risikokategorierne som følger: "Kapital" – 24 %, "Likviditet og finansiering" – 24 %, "Aktivernes kvalitet" – 18 %, "Forretningsmodel og ledelse" – 17 % og "Potentielt brug af indskudsgarantiordningens midler" – 17 %.
  - Vægten af en supplerende indikator, eller forhøjelsen af vægtningen af en risikobaseret kerneindikator, bør ikke være højere end 15 %, bortset fra supplerende kvalitative risikoindikatorer, som er fremkommet ved en omfattende vurdering af medlemsinstituttets risikoprofil og ledelse (omfattet af risikokategorien "Forretningsmodel og ledelse"), og de tilfælde, der er beskrevet i afsnit **▼C1 59. ▼O**.
59. Hvis en kerneindikator ikke bruges, bør minimumsvægten af de resterende kerneindikatorer fra samme risikokategori svare til den fulde minimumsvægt for denne risikokategori.
60. Hvis der kun er én kerneindikator i en kategori, og denne ikke bruges, bør den erstattes med en tilsvarende indikator med samme minimumsvægt som kerneindikatoren.

Boks 3 – Eksempel på udnyttelse af fleksibiliteten med fordeling af 25 % vægte mellem risikokategorier og risikobaserede kerneindikatorer

Scenarie 1

Alle risikobaserede kerneindikatorer bruges, og ingen supplerende indikatorer indgår i beregningsmetoden. De fleksible 25 % fordeles mellem de risikobaserede kerneindikatorer på en sådan måde, at forholdet mellem minimumsvægte for risikokategorier og risikobaserede kerneindikatorer fastholdes (f.eks. forhøjet vægtning af kapital udgør 6 % = 25 % × (18 %/75 %).

Risikoindikator	Minimumsvægte (1)	Fleksible vægte (2)	Endelige vægte (1) + (2)
1. Kapital	18 %	+ 6 %	24 %
1.1. Gearingegrad	9 %	+ 3 %	12 %
1.2. Kapitaldækningsgrad eller egentlig kernekapitalprocent	9 %	+ 3 %	12 %
2. Likviditet og finansiering	18 %	+ 6 %	24 %
2.1. LCR	9 %	+ 3 %	12 %
2.2. NSFR	9 %	+ 3 %	12 %
3. Aktivernes kvalitet	13 %	+ 5 %	18 %
3.1. Andel af misligholdte lån (NPL)	13 %	+ 5 %	18 %
4. Forretningsmodel og ledelse	13 %	+ 4 %	17 %
4.1. Risikovægtede aktiver/samlede aktiver	6,5 %	+ 2 %	8,5 %
4.2. Afkastningsgrad	6,5%	+ 2 %	8,5 %
5. Potentielle tab for indskudsgarantiordningen	13 %	+ 4 %	17 %
5.1. Ubehæftede aktiver/dækkede indskud	13 %	+ 4 %	17 %
I alt	75 %	+ 25 %	100 %

Scenarie 2

En af de risikobaserede kerneindikatorer (NSFR) kan ikke bruges i en overgangsperiode, og ingen supplerende risikoindikatorer indgår i beregningsmetoden. Den minimumsvægt, der tildeles LCR, svarer til 18 % – den samlede vægt for risikokategorien "Likviditet og finansiering" (9 % + 9 %) hævet med yderligere 6 % op til 24 % – den maksimale vægt for denne kategori i henhold til afsnit 57. De andre vægte fordeles mellem risikoindikatorerne på samme måde som i scenarie 1.

Risikoindikator	Minimumsvægte (1)	Fleksible vægte (2)	Endelige vægte (1) + (2)
1. Kapital	18 %	+ 6 %	24 %
1.1. Gearingegrad	9 %	+ 3 %	12 %
1.2. Kapitaldækningsgrad eller egentlig kernekapitalprocent	9 %	+ 3 %	12 %

2. Likviditet og finansiering	18 %	+ 6 %	24 %
2.1. LCR	9 %	+ (6 % + 9 %)	24 %
2.2. NSFR	9 %	- 9 %	ITR
3. Aktivernes kvalitet	13 %	+ 5 %	18 %
3.1. Andel af misligholdte lån (NPL)	13 %	+ 5 %	18 %
4. Forretningsmodel og ledelse	13 %	+ 4 %	17 %
4.1. Risikovægtede aktiver/samlede aktiver	6,5 %	+ 2 %	8,5 %
4.2. Afkastningsgrad	6,5 %	+ 2 %	8,5 %
5. Potentielle tab for indskudsgarantiordningen	13 %	+ 4 %	17 %
5.1. Ubehæftede aktiver/dækkede indskud	13 %	+ 4 %	17 %
I alt	75 %	+ 25 %	100 %

Scenarie 3

Alle risikobaserede kerneindikatorer bruges i beregningsmetoden, men indskudsgarantiordningen vil gerne hæve vægten 5 % for én kerneindikator ("Gearingsgrad") , fordi den mener, at denne indikator er meget anvendelig til at forudsige økonomiske problemer hos medlemsinstitutterne. Endvidere agter indskudsgarantiordningen at bruge to supplerende risikoindikatorer (én med en vægt på 3 % i risikokategorien "Aktivernes kvalitet", og én med en vægt på 5 % i risikokategorien "Forretningsmodel og ledelse"). De resterende fleksible 12 % vil blive fordelt mellem de andre risikobaserede kerneindikatorer på en sådan måde, at forholdet mellem disse indikatorers minimumsvægte fastholdes.

Risikoindikator	Minimumsvægte (1)	Fleksible vægte (2)		Endelige vægte (1) + (2)
1. Kapital	18 %	+ 5 %	+3 %	26 %
1.1. Gearingsgrad	9 %	+ 5 %		14 %
1.2. Kapitaldækningsgrad eller egentlig kernekapitalprocent	9 %		+ 3 %	12 %
2. Likviditet og finansiering	18 %		+ 3 %	21 %
2.1. LCR	9 %		+ 1,5 %	10,5 %
2.2. NSFR	9 %		+ 1,5 %	10,5 %
3. Aktivernes kvalitet	13 %	+ 3 %	+ 2 %	18 %
3.1. Andel af misligholdte lån (NPL)	13 %		+ 2 %	15 %
3.2. Supplerende risikoindikator (1)	ITR	+ 3 %		3 %
4. Forretningsmodel og ledelse	13 %	+ 5 %	+ 2 %	20 %
4.1. Risikovægtede aktiver/samlede aktiver	6,5 %		+ 1 %	7,5 %
4.2. Afkastningsgrad	6,5 %		+ 1 %	7,5 %
4.3. Supplerende risikoindikator (2)	ITR	+ 5 %		5 %
5. Potentielle tab for	13 %		+ 2 %	15 %

indskudsgarantiordningen				
5.1. Ubehæftede aktiver/dækkede indskud	13 %		+ 2 %	15 %
I alt	75 %	+ 13 %	+ 12 %	100 %

Scenarie 4

Alle risikobaserede kerneindikatorer bruges i beregningsmetoden, men indskudsgarantiordningen vil også gerne bruge fem supplerende indikatorer (én indikator i risikokategorierne "Kapital", "Aktivernes kvalitet" og "Potentielle tab for indskudsgarantiordningen" samt to indikatorer i risikokategorien "Forretningsmodel og ledelse"). De vægte, der tildeles risikoindikatorer, er vist i den sidste kolonne i nedenstående tabel.

Risikoindikator	Minimumsvægte (1)	Fleksible vægte (2)	Endelige vægte (1) + (2)
1. Kapital	18 %	+ 5 %	23 %
1.1. Gearingsgrad	9 %		9 %
1.2. Kapitaldækningsgrad eller egentlig kernekapitalprocent	9 %		9 %
1.3. Supplerende risikoindikator (1)	ITR	+ 5 %	5 %
2. Likviditet og finansiering	18 %		18 %
2.1. LCR	9 %		9 %
2.2. NSFR	9 %		9 %
3. Aktivernes kvalitet	13 %	+ 5 %	18 %
3.1. Andel af misligholdte lån (NPL)	13 %		13 %
3.2. Supplerende risikoindikator (2)	ITR	+ 5 %	5 %
4. Forretningsmodel og -ledelse	13 %	+ 10 %	23 %
4.1. Risikovægtede aktiver/samlede aktiver	6,5 %		6,5 %
4.2. Afkastningsgrad	6,5 %		6,5 %
4.3. Supplerende risikoindikator (3)	ITR	+ 5 %	5 %
4.4. Supplerende risikoindikator (4)	ITR	+ 5 %	5 %
5. Potentielle tab for indskudsgarantiordningen	13 %	+ 5 %	18 %
5.1. Ubehæftede aktiver/dækkede indskud	13 %		13 %
5.3. Supplerende risikoindikator (5)	ITR	+ 5 %	5 %
I alt	75 %	+ 25 %	100 %

Krav til risikoindikatorer

- De risikoindikatorer, der bruges i beregningsmetoden, bør identificere en tilstrækkelig bred vifte af risikokilder.
- Risikoindikatorerne bør udvælges i overensstemmelse med bedste praksis inden for risikostyring og de eksisterende tilsynskrav.

63. Risikoindikatorernes værdier bør beregnes på individuelt niveau for hvert medlemsinstitut.
64. Værdien af risikoindikatorer bør imidlertid beregnes på konsolideret niveau, hvis medlemsstaten udnytter muligheden i artikel 13, stk. 1, i direktiv 2014/49/EU for at tillade centralorganet og alle kreditinstitutter, som er varigt tilsluttet det i artikel 10, stk. 1, i forordning (EU) nr. 575/2013 omhandlede centralorgan, som helhed at blive omfattet af den risikovægt, der er fastlagt for centralorganet og de tilsluttede institutter på konsolideret niveau.
65. Hvis et medlemsinstitut har fået dispensation og ikke skal opfylde kapital- og/eller likviditetskravene på individuelt niveau i henhold til artikel 7, 8 eller 21 i forordning (EU) nr. 575/2013, bør de tilsvarende kapital-/likviditetsindikatorer beregnes på konsolideret eller delvist konsolideret niveau.
66. Indskudsgarantiordningen bør bruge følgende til beregning af risikoindikatorers værdier i en given periode:
- værdien ved udgangen af perioden (f.eks. årets resultat pr. 31. december for den årlige resultatopgørelse) for poster i resultatopgørelsen
  - den gennemsnitlige værdi mellem starten og udgangen af regnskabsperioden (f.eks. den gennemsnitlige værdi af samlede aktiver fra den 1. januar til den 31. december i et givent år) for poster i balancen.

Del IV – Valgfri elementer i beregningsmetoderne

(i) *Mindstebidrag*

67. I henhold til artikel 13, stk. 1, i direktiv 2014/49/EU kan medlemsstaterne beslutte, at kreditinstitutter betaler et mindstebidrag uanset størrelsen af deres dækkede indskud.
68. Hvis en medlemsstat udnytter muligheden for at få medlemsinstitutterne til at betale et mindstebidrag (MC) uanset størrelsen af deres dækkede indskud, bør følgende ændrede beregningsformel bruges til at beregne de individuelle bidrag:

- a. I tilfælde, hvor mindstebidragene betales af hvert enkelt medlemsinstitut i tillæg til de risikobaserede bidrag:

$$C_i = MC + (CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu)$$

- b. I tilfælde, hvor mindstebidrag kun betales af de medlemsinstitutter, hvis årlige risikobaserede bidrag beregnet ved hjælp af standardformlen (jf. afsnit 35) ville være lavere end mindstebidraget:

$$C_i = \text{Maks. } \{MC ; (CR \times ARW_i \times CD_i \times \mu)\}$$

hvor:

C_i	=	Årligt bidrag for medlemsinstitut "i"
MC	=	Mindstebidrag
CR	=	Bidragssats (samme for alle medlemsinstitutter i et givent år)

ARW_i	=	Aggregeret risikovægt for medlemsinstitut "i"
CD_i	=	Dækkede indskud for medlemsinstitut "i"
μ	=	Justeringskoefficient (samme for alle institutter i et givent år)

69. Når kompetente myndigheder og udpegede myndigheder fastsætter et mindstebidrag, skal de tage højde for den moralske risiko, der er forbundet med at fastsætte faste bidrag, samt risikoen for at skabe adgangsbARRIERER på markedet for banktjenester.

(ii) Lavere bidrag for medlemmer af en institutsikringsordning, som er adskilt fra indskudsgarantiordningen

70. I henhold til artikel 13, stk. 1, i direktiv 2014/49/EU kan medlemsstaterne beslutte, at medlemmer af en institutsikringsordning betaler lavere bidrag til indskudsgarantiordningen. Som beskrevet i betragtning 12 i direktiv 2014/49/EU er denne mulighed indført for at anerkende, "at der findes institutsikringsordninger, som beskytter selve kreditinstituttet og som navnlig sikrer dets likviditet og solvens".

71. Hvis en medlemsstat udnytter denne mulighed, kan den aggregerede risikovægt (ARW) for et institut, der også er medlem af en separat institutsikringsordning, nedsættes for at tage højde for den yderligere beskyttelse, som institutsikringsordningen giver. I dette tilfælde bør nedsættelsen gennemføres ved at indføre en supplerende risikoindikator vedrørende medlemskab af en institutsikringsordning i risikokategorien "Forretningsmodel og ledelse" for beregningsmetoden. Indikatoren vedrørende medlemskab af en institutsikringsordning bør afspejle den yderligere solvens- og likviditetsbeskyttelse, som ordningen giver medlemmet, idet der tages højde for, om institutsikringsordningens ex ante-midler, som umiddelbart kan anvendes til rekapitalisering og likviditetsfinansiering for at støtte den pågældende enhed i tilfælde af problemer, er tilstrækkelige til at yde enheden sikker og effektiv støtte. Der kan også tages hensyn til yderligere finansieringstilsagn, som kan udbetales på anmodning og understøttes af likviditetsreserver hos institutsikringsordningers medlemmer i centralinstitutter. Størrelsen på institutsikringsordningens finansiering bør undersøges i forhold til institutsikringsordningens medlemsinstituts samlede aktiver.

(iii) Brug af indskudsgarantiordningers midler til forebyggelse af konkurs

72. Hvis en medlemsstat tillader en indskudsgarantiordning, herunder en institutsikringsordning, som officielt anerkendes som en indskudsgarantiordning, at bruge de disponible finansielle midler til alternative foranstaltninger, for at forhindre at kreditinstituttet afvikles eller går konkurs, kan denne indskudsgarantiordning anvende en yderligere faktor i sin egen risikobaserede beregning baseret på instituttets risikovægtede aktiver. I dette tilfælde ser formelen således ud:

$$C_i = CR \times ARW_i \times (CD_i + A) \times \mu$$

hvor A er mængden af risikovægtede aktiver i institut "i".

73. Før en indskudsgarantiordning kan anvende denne yderligere faktor, bør de kompetente myndigheder som led i den godkendelsesprocedure, der er beskrevet i afsnit 14, vurdere, hvorvidt dette står i et rimeligt forhold til risikoen for at skulle gribe ind, for at forhindre at institutter afvikles eller går konkurs, ud over den beskyttelse, som dækkede indskud har.

(iv) Lavrisikosektorer

74. I henhold til artikel 13, stk. 1, i direktiv 2014/49/EU kan medlemsstater fastsætte bestemmelser om lavere bidrag for lavrisikosektorer, der er reguleret af national ret.

75. Hvis en medlemsstat har vedtaget lovgivning, der indfører restriktioner for institutter inden for en bestemt undersektor, som i væsentlig grad reducerer risikoen for afvikling eller konkurs, kan bidrag til indskudsgarantiordninger fra disse institutter reduceres forholdsmæssigt, hvis der er tilstrækkelig begrundelse for det.

76. Det bør tillades at reducere bidrag fra institutter i lavrisikosektorer, hvis der er empiriske beviser for, at der i disse lavrisikosektorer er konsekvent lavere sandsynlighed for afvikling eller konkurs end i andre sektorer. Enighed om reducerede bidrag bør være imellem den kompetente myndighed og den udpegede myndighed efter at have hørt indskudsgarantiordningen.

77. Sådanne nedsatte bidrag bør indføres i beregningsmetoden med en supplerende risikoinikator i risikokategorien "Forretningsmodel og -ledelse".

Del III – Endelige bestemmelser og gennemførelse

---

78. De kompetente myndigheder og udpegede myndigheder bør iværksætte disse retningslinjer ved at indarbejde dem i deres tilsynsprocesser og -procedurer senest inden udgangen af 2015. Fra det tidspunkt bør bidrag, der skal tilvejebringes af indskudsgarantiordninger, overholde disse retningslinjer.

79. Hvis de relevante myndigheder imidlertid i overensstemmelse med artikel 20, stk. 1, tredje afsnit, i direktiv 2014/49/EU fastslår, at en indskudsgarantiordning endnu ikke er i stand til at opfylde bestemmelserne i artikel 13 i direktiv 2014/49/EU af 3. juli 2015, skal disse retningslinjer gennemføres inden den dato, der er fastsat af disse myndigheder, og under alle omstændigheder senest den 31. maj 2016.

Bilag 1 – Metoder til beregning af aggregerede risikovægte (ARW) og fastsættelse af risikoklasser

(i) Intervallmetoden

Individuelle risikoindikatorer

1. Med intervalmetoden defineres der et bestemt antal intervaller ("buckets") for hver risikoindikator ved at fastsætte øvre og nedre grænser for hvert interval. Der bør mindst være to intervaller for hver risikoindikator. Intervallerne bør afspejle forskellige medlemsinstitutters risikoniveauer (f.eks. høj, mellemhøj, lav risiko), som vurderes på grundlag af bestemte indikatorer.
2. Der bør tildeles en individuel risikoscore (IRS) til hvert interval. Hvis værdien af risikoindikatoren er højere (lavere) en den øvre (nedre) grænse for det højeste (laveste) interval, bør IRS for det højeste (laveste) interval tildeles.
3. Intervallernes grænser bør være enten relative eller absolutte, hvor:
  - medlemsinstitutternes IRS, når der bruges relative grænser, afhænger af deres relative risikoposition i forhold til andre institutter. Her fordeles institutterne jævnt mellem risikointervaller, således at institutter med lignende risikoprofiler kan ende i forskellige intervaller
  - intervallernes grænser, når der bruges absolutte grænser, skal afspejle risikoen ved en bestemt indikator. Her kan alle institutter ende i samme interval, hvis alle har et tilsvarende risikoniveau.
4. For hver risikoindikator bør de absolutte intervalgrænser sikre, at medlemsinstitutterne differentieres på en tilstrækkelig og meningsfuld måde. Kalibreringen af grænserne bør, hvor det er muligt, tage højde for de lovkrav, medlemsinstitutterne er underlagt, samt historiske data om indikatorens værdier. Indskudsgarantiordningen bør undgå at kalibrere grænserne på en sådan måde, at alle medlemsinstitutter klassificeres i samme interval, selv om der er store forskelle mellem dem på det område, som måles med en bestemt risikoindikator.
5. For hver risikoindikator bør de IRS, der tildeles intervaller, gå fra 0 til 100, hvor 0 angiver den laveste risiko og 100 den højeste risiko.

Boks 4 – Eksempler på scoring af intervaller efter risikoindikatorstype

Følgende eksempler illustrerer, hvordan de individuelle risikoscorer (IRS) fra 0 til 100 bør tildeles forskellige intervaller for forskellige risikoindikatorstyper.

Scenarie 1

Fem intervaller – en risikoindikator, hvor højere værdier indikerer højere risiko (f.eks. NPL)

Intervaller	Grænser	IRS
Interval 1	< 2 %	0
Interval 2	≤ 2-3,5 % <	25
Interval 3	≤ 3,5-5 % <	50
Interval 4	≤ 5-7 % <	75
Interval 5	≥ 7 %	100

Scenarie 2

Tre intervaller – en risikoindikator, hvor højere værdier indikerer højere risiko (f.eks. NPL)

Intervaller	Grænser	IRS
Interval 1	< 2 %	0
Interval 2	≤ 2-7 % >	50
Interval 3	≥ 7 %	100

Scenarie 3

Fire intervaller – en risikoindikator, hvor højere værdier indikerer lavere risiko (f.eks. likviditetsgrad)

Intervaller	Grænser	IRS
Interval 1	> 60 %	0
Interval 2	< 40-60 % ≤	33
Interval 3	< 20-40 % ≤	66
Interval 4	≤ 20 %	100

Scenarie 4

To intervaller – en risikoindikator med binære værdier, som enten kan være neutrale eller negative i forhold til risikoprofilvurderingen (f.eks. overdreven balancevækst)

Intervaller	Grænser	IRS
Interval 1	< 15 %	50
Interval 2	≥ 15 %	100

Scenarie 5

To intervaller – en risikoindikator med binære værdier, som enten kan være positive eller neutrale i forhold til risikoprofilvurderingen (institutter, der tilhører lavrisikosektoren, som er reguleret i den nationale lovgivning, bør f.eks. betragtes som mindre risikable, hvorimod institutter, der ikke tilhører lavrisikosektorer, bør anses for at være forbundet med en gennemsnitlig risiko).

Intervaller	Grænser	IRS
Interval 1	Institut, der tilhører en lavrisikosektor	0
Interval 2	Institut, der ikke tilhører en lavrisikosektor	50

Scenarie 6

Tre intervaller – risikoindikator med ikke-standardfortolkning af resultater (f.eks. afkastningsgrad), hvor både negative værdier (tab) samt for store værdier for denne indikator kan

indikere, at instituttet har en høj risikoprofil.

Intervaller	Grænser	IRS
Interval 1	$\leq 0-2 \% \leq$	0
Interval 2	$< 2-15 \% \leq$	50
Interval 3	$< 0 \% \text{ eller } > 15 \%$	100

Bemærk, at kortlægningen af de individuelle risikoscorer (IRS) i eksemplerne under scenarie 1-4 er lineær (f.eks. 0 – 33 – 66 – 100). Dette er ikke et generelt krav, og for nogle risikoindikatorer kan det være berettiget at bruge en ikke-symmetrisk fordeling af IRS fra 0 til 100 (f.eks. 0 – 25 – 50 – 90 – 100) for at afspejle de tilfælde, hvor instituttet bliver væsentligt mere risikabelt, når indikatorens værdi når en bestemt tærskel.

Aggregeret risikoscore (ARS)

- Hver IRS for institut "i" bør ganges med en indikatorvægt (IW_i) tildelt en bestemt risikoindikator. Den bør derefter lægges sammen til en aggregeret risikoscore (ARS_i) ved hjælp af et aritmetisk gennemsnit.
- De vægte, der tildeles hver indikator "i" (IW_i), bør være de samme for alle institutter og kalibreres ved hjælp af en tilsynsmæssig vurdering og/eller historiske data om institutters afvikling eller konkurs.
- Den beskrevne model kan struktureres som følger:

Risikoindikator	Indikatorvægt	Intervaller	Individuelle risikoscorer (IRS)
Indikator A_1	IW_1	A_1	IRS_{A_1}
		B_1	IRS_{B_1}
		...	...
		M_1	IRS_{M_1}
Indikator A_2	IW_2	A_2	IRS_{A_2}
		B_2	IRS_{B_2}
		...	...
		M_2	IRS_{M_2}
...	...	...	...
Indikator A_n	IW_n	A_n	IRS_{A_n}
		B_n	IRS_{B_n}
		...	...
		M_n	IRS_{M_n}

- Den aggregerede risikoscore (ARS_i) for institut "i" bør beregnes for hvert institut ved hjælp af følgende formel:

$$ARS_i = \sum_{j=1}^n IW_j * IRS_j$$

Hvor:

$$\sum_{j=1}^n IW_j = 100\%, \text{ og}$$

$$IRS_j = IRS_{X_j}, \text{ for en given } X\text{-værdi i } \{A, B, \dots, M\} \text{ (dvs. intervallet svarende til indikator } A_j)$$

Aggregeret risikovægt (ARW)

10. Alle ARS_i bør have en tilsvarende aggregeret risikovægt (ARW_i), som bør bruges til beregning af bidraget fra et individuelt medlemsinstitut (C_i) ifølge den bidragsformel, der er beskrevet i disse retningslinjers afsnit 35.

Risikoklasser

11. ARW kan beregnes ved hjælp af en intervalmetode, hvor ARS-områderne defineres på en sådan måde, at de svarer til en bestemt risikoklasse og ARW (se tabellen nedenfor).

Risikoklasse	Grænser for aggregeret risikoscore (ARS)	Aggregeret risikovægt (ARW)
1	$a_1 \leq a_2$	ARW_1
2	$a_3 \leq a_4$	ARW_2
3	$a_5 \leq a_6$	ARW_3
...	...	...

12. Antallet af risikoklasser bør stå i forhold til antallet af og variationen i indskudsgarantiordningens medlemsinstitutter. Der bør imidlertid som minimum være fire risikoklasser. Der bør være mindst én risikoklasse for medlemsinstitutter med en gennemsnitlig risiko, mindst én risikoklasse for lavrisikomedlemmer og mindst to risikoklasser for højrisikoinstitutter.

Boks 5 – Eksempel – Anvendelse af aggregerede risikovægte på institutter

Følgende eksempel illustrerer, hvordan den aggregerede risikovægt (ARW) kan tildeles medlemsinstitutter på grundlag af de aggregerede risikoscorers værdier, hvor det antages, at der er fire risikoklasser med risikovægte (75 %, 100 %, 125 % og 150 %), som tildeles hver enkelt klasse på følgende måde:

Risikoklasse	Grænser for ARS	ARW
1	< 40	75 %
2	≤ 40-55 <	100 %
3	≤ 55-70 <	125 %
4	≥ 70	150 %

Hvis ARS for et givent institut f.eks. er 62, bør dette institut klassificeres i den tredje risikoklasse, og en ARW på 125 % bør tildeles.

(ii) Glidende skala-metoden

Individuelle risikoindikatorer

13. I denne metode vil en individuel risikoscore (IRS_j) blive beregnet for hvert enkelt institut for hver risikoindikator A_j . Hver indikator bør have en øvre og en nedre grænse, og a_j og b_j bør defineres. Når en højere indikator indikerer et institut med en højere risiko, og indikatoren er over den øvre grænse, vil IRS_j være en fast værdi på 100. Tilsvarende gælder det, at når indikatorens værdi er lavere end den nedre grænse, vil IRS_j være 0. Analogt dermed vil IRS_j være en fast værdi på 100, hvis en lavere indikator indikerer et institut med en højere risiko, og indikatoren er under den nedre grænse. Tilsvarende gælder det, at når indikatorens værdi er højere end den øvre grænse, vil IRS_j være 0.
14. Hvis indikatorens værdi ligger mellem de definerede grænser, vil IRS_j ligge mellem 0 og 100. Hver IRS_j har en forudbestemt risikovægt, som bruges til at beregne den aggregerede risikoscore for hvert institut "i" (ARS_i). I denne model vil ARS_i som standard altid være en værdi mellem 0 og 100.
15. For hver risikoindikator bør fastsættelsen af de øvre og nedre grænser a_j og b_j sikre, at medlemsinstitutterne differentieres på en tilstrækkelig og meningsfuld måde. Kalibreringen af grænserne bør, hvor det er muligt, tage højde for de lovkrav, medlemsinstitutterne er underlagt, samt historiske data om indikatorens værdier. Indskudsgarantiordningen bør undgå at kalibrere de øvre og nedre grænser på en sådan måde, at alle medlemsinstitutter konsekvent vil være enten under den nedre eller over den øvre grænse, selv om der er store forskelle mellem dem på det område, som måles med en bestemt risikoindikator.
16. Den beskrevne model kan struktureres som følger:

Risikoindikator	Indikatorvægt	Øvre grænse	Nedre grænse	Individuelle risikoscorer (IRS)
Indikator A_1	IW_1	a_1	b_1	IRS_1
Indikator A_2	IW_2	a_2	b_2	IRS_2
...	...	...	...	...
Indikator A_n	IW_n	a_n	b_n	IRS_n

Hvor:

$$\sum_{j=1}^n IW_j = 100\%.$$

17. For hver risikoindikator A_j vil værdien svare til en outputscore (IRS_j), der defineres som følger:

$$IRS_j = \begin{cases} 100 & \text{if } A_j > a_j \\ 0 & \text{if } A_j < b_j \\ \frac{A_j - b_j}{a_j - b_j} \times 100, & \text{if } b_j \leq A_j \leq a_j \end{cases}$$

, hvor $j = 1 \dots n$

eller

$$IRS_j = \begin{cases} 0 & \text{if } A_j > a_j \\ 100 & \text{if } A_j < b_j \\ \frac{a_j - A_j}{a_j - b_j} \times 100, & \text{if } b_j \leq A_j \leq a_j \end{cases}$$

, hvor $j = 1 \dots n$

Aggregeret risikoscore (ARS)

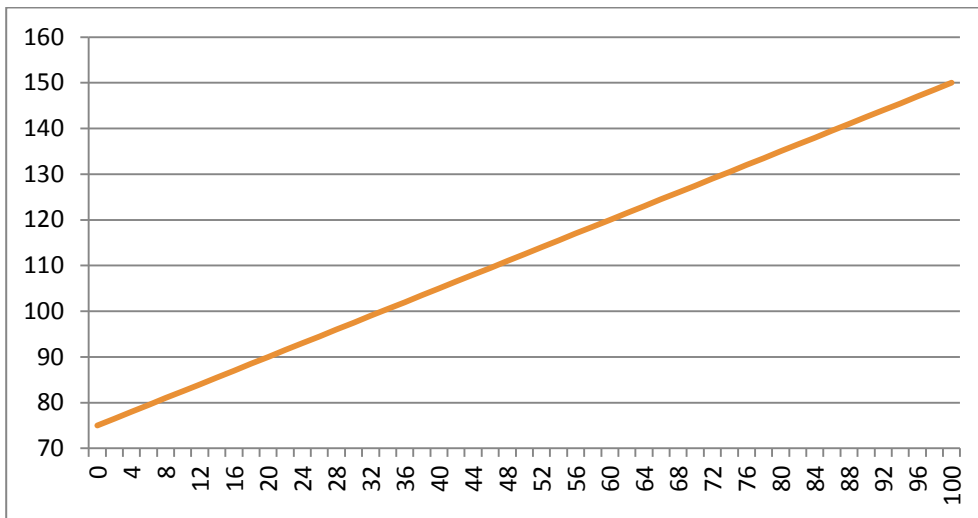
18. Den aggregerede risikoscore (ARS_i) for institut "i" vil blive beregnet som $ARS_i = \sum_{j=1}^n IW_j * IRS_j$.

Aggregeret risikovægt (ARW)

19. ARS_i kan omregnes til en aggregeret risikovægt (ARW_i) ved hjælp af glidende skala-metoden efter enten en lineær eller eksponentiel formel.
20. Følgende lineære formel kan bruges til at omregne ARS_i til ARW_i :

$$ARW_i = \beta + (\alpha - \beta) * ARS_i / 100$$

ARW_i , som ved denne metode er forbundet med ARS_i , er lineær med en øvre og nedre grænse, α og β , på f.eks. henholdsvis 150 % og 75 %. For et givent institut, hvor ARS_i er 100 (scoren med den højeste risiko), vil den tilsvarende risikovægt være α , den højeste risikovægt. På samme måde gælder det, at hvis ARS_i er 0, vil den tilsvarende risikovægt være β , den laveste risikovægt. Nedenstående graf illustrerer den foreslåede formels lineære forløb.

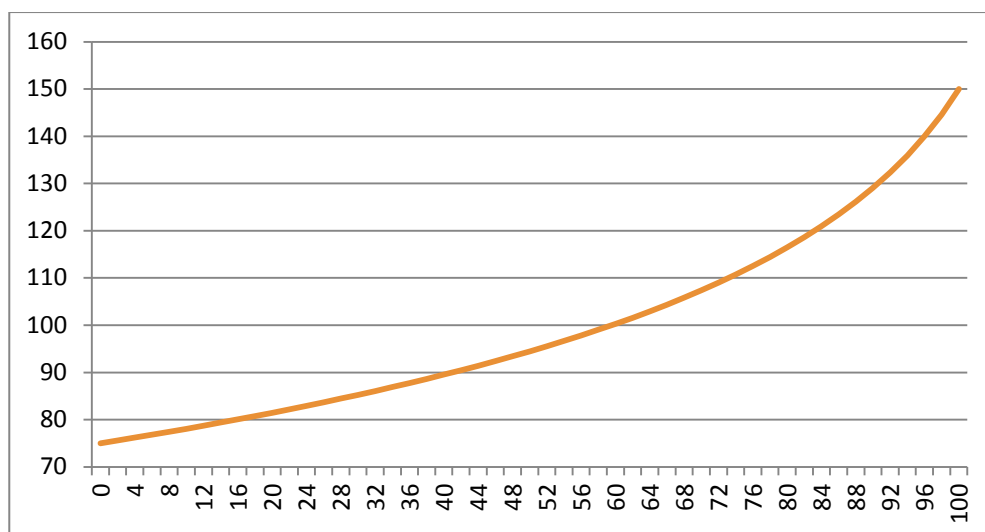
21. Følgende eksponentielle formel kan bruges til at omregne ARS_i til ARW_i:

▼ **C1**

$$ARW_i = \beta + (\alpha - \beta) * (1 - \log_{10}(10 - 9 * (\frac{ARS_i}{100})))$$

▼ **Q**

ARW_i, som ved denne metode er forbundet med ARS_i eksponentiel med en øvre og nedre grænse, α og β , på f.eks. 150 % og 75 %. For et givent institut, hvor ARS_i er 100 (scoren med den højeste risiko), vil den tilsvarende risikovægt være α , den højeste risikovægt. På samme måde gælder det, at hvis ARS_i er 0, vil den tilsvarende risikovægt være β , den laveste risikovægt. Nedenstående graf viser den foreslåede formels ikke-lineære forløb, hvor der er en højere stigning i bidraget, når instituttet ligger i den høje ende af risikoskalaen. Denne formel giver institutter et større incitament for at have en lavere risikoscore i forhold til den lineære metode. Beregningsmetoden kan også omfatte andre ikke-lineære metoder end den logaritmiske, der beskrives i dette bilag.

Bilag 2 – Beskrivelse af risikobaserede kerneindikatorer

Indikatornavn	Formel/beskrivelse	Bemærkninger	Tegn
1. Kapital			
1.1. Gearingsgrad	$\frac{\text{Egentlig kernekapital (tier 1)}}{\text{Samlede aktiver}}$ <p>Denne formel bør erstattes af gearingsgraden som defineret i forordning (EU) nr. 575/2013, når den er trådt i kraft.</p>	Formålet med gearingsgraden er at måle kapitalpositionen uanset aktivernes risikovægtning.	(-) En højere værdi indikerer en lavere risiko
1.2. Kapitaldækningsgrad	$\frac{\text{Faktisk CET1-ratio}}{\text{Krævet CET1 – ratio}}$ <p>eller</p> $\frac{\text{Faktisk kapitalgrundlag}}{\text{Krævet kapitalgrundlag}}$	Kapitaldækningsgraden angiver den kapital, et medlemsinstitut faktisk har ud over de samlede kapitalkrav gældende for instituttet, herunder det yderligere kapitalgrundlag, der kræves ifølge artikel 104, stk. 1, litra a), i direktiv 2013/36/EU.	(-) En højere værdi indikerer en lavere risiko.
1.3. Egentlig kernekapitalprocent	$\frac{\text{Egentlig kernekapital}}{\text{Risikovægtede aktiver}}$ <p>hvor: "risikovægtede aktiver" betyder den samlede risikoeksponering som defineret i artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.</p>	Den egentlige kernekapitalprocent udtrykker den kapital, et institut besidder. Et højt tal indikerer en god tabsabsorberende evne, som kan reducere risikoen ved instituttets forretningsaktiviteter.	(-) En højere værdi indikerer en bedre risikoreduktion
2. Likviditet og finansiering			
2.1. Likviditetsdækningsgrad (LCR)	Likviditetsdækningsgraden som defineret i forordning (EU) nr. 575/2013, når den er trådt i kraft.	Formålet med likviditetsdækningsgraden er at måle et instituts evne til at opfylde sine kortfristede gældsforpligtelser, efterhånden som de forfalder. Jo højere tallet er, jo større er sikkerhedsmarginen for opfyldelse af forpligtelser og uforudsete likviditetsunderskud.	(-) En højere værdi indikerer en lavere risiko

2.2. Net stable funding ratio (NSFR)	NSFR som defineret i forordning (EU) nr. 575/2013, når den er trådt i kraft.	Formålet med NSFR er at måle et instituts evne til at skabe et match mellem aktivernes og forpligtelsernes løbetid. Jo højere NSFR er, jo bedre er løbetidsmatch, og jo lavere er finansieringsrisikoen.	(-) En højere værdi indikerer en lavere risiko
2.3. Likviditetsdækningsgraden (national definition)	$\frac{\text{Likvide aktiver}}{\text{Samlede aktiver}}$ <p>Hvor:</p> <p>"likvide aktiver" er som defineret i de nationale regler om tilsyn med kreditinstitutter (erstattes af likviditetsdækningsgraden, når den er trådt i kraft).</p>	Overgangsindikator. Formålet med likviditetsdækningsgraden er at måle et instituts evne til at opfylde sine kortfristede gældsforpligtelser, efterhånden som de forfalder. Jo højere tallet er, jo større er sikkerhedsmarginen for opfyldelse af forpligtelser og uforudsete likviditetsunderskud.	(-) En højere værdi indikerer en lavere risiko
3. Aktivernes kvalitet			
3.1. Andel af misligholdte lån (NPL)	$\frac{\text{Andel af misligholdte lån}}{\text{Samlede lån og gældsinstrumenter}}$ <p>eller alternativt, i tilfælde hvor institutterne i henhold til de nationale regnskabs- eller rapporteringsstandarder ikke er forpligtede til at indberette data om gældsinstrumenter:</p> $\frac{\text{Andel af misligholdte lån}}{\text{Samlede lån}}$ <p>Hvor (i begge tilfælde): "andel af misligholdte lån" er som defineret i de nationale regler om tilsyn med kreditinstitutter. "Andel af misligholdte lån" bør indberettes brutto uden fradrag af hensættelser.</p>	Andelen af misligholdte lån indikerer, hvilken type udlån et institut beskæftiger sig med. En høj grad af kredittab i låneporteføljen indikerer udlån til højrisikosegmenter/-kunder.	(+) En højere værdi indikerer en højere risiko
4. Forretningsmodel og ledelse			

4.1. Risikovægtede aktiver (RWA)/samlede aktiver	$\frac{\text{Risikovægtede aktiver}}{\text{Samlede aktiver}}$ Hvor: "risikovægtede aktiver" betyder den samlede risikoeksponering som defineret i artikel 92, stk. 3, i forordning (EU) nr. 575/2013.	Størrelsen af de risikovægtede aktiver indikerer, hvilken type udlån et institut beskæftiger sig med. En høj ratio indikerer, at et institut beskæftiger sig med risikable aktiviteter. Her tillader retningslinjerne brug af forskellig kalibrering for institutter, som bruger avancerede metoder (f.eks. IRB) eller standardmetoder til beregning af minimumskapitalgrundlagskrav.	(+) En højere værdi indikerer en højere risiko
4.2. Afkastningsgrad (RoA)	$\frac{\text{Årets resultat}}{\text{Samlede aktiver}}$	RoA angiver et instituts evne til at skabe overskud. En forretningsmodel, som kan skabe store og stabile overskud, indikerer en lavere risiko. For høje værdier kan imidlertid også indikere en højere risiko. Institutter, der er underlagt restriktioner på deres rentabilitet i henhold til national lovgivning eller deres vedtægter, bør ikke stilles ringere med denne beregningsmetode. For at undgå at tage højde for enkeltstående hændelser og undgå procykliske virkninger, bør der bruges et gennemsnit for mindst to år.	(+)/(-) Negative værdier indikerer en højere risiko, men for høje værdier kan også indikere en høj risiko.
5. Potentielle tab for indskudsgarantiordningen			
5.1. Ubehæftede aktiver/dækkede indskud	$\frac{\text{Samlede aktiver} - \text{Behæftede aktiver}}{\text{Dækkede indskud}}$ Hvor: "behæftede aktiver" defineres i EBA's retningslinjer om offentliggørelse af behæftede og ubehæftede aktiver.	Denne ratio angiver graden af forventet dividende fra instituttets konkursbo, hvis instituttet blev afviklet eller taget under normal konkursbehandling. Et institut med en lav ratio udsætter indskudsgarantiordningen for større forventede tab.	(-) En højere værdi indikerer en lavere risiko

Bilag 3 – Beskrivelse af supplerende risikoindikatorer

1. Følgende liste over supplerende risikoindikatorer er kun til illustration.
2. Hvor data om de elementer, der bruges i nedenstående formler, ikke er omfattet af de nationale finansielle eller tilsynsmæssige indberetningskemaer, kan indskudsgarantiordningen bruge tilsvarende elementer fra de nationale skemaer.

Indikatornavn	Formel/beskrivelse	Bemærkninger	Tegn
3. Aktivernes kvalitet			
Henstands-niveau	$\frac{\text{Eksponeringer med henstandsforanstaltninger}}{\text{Samlede tilsvarende instrumenter på balancen}}$ <p>Hvor: "eksponeringer med henstandsforanstaltninger" er som defineret i EBA's retningslinjer om tilsynsindberetning af henstand og misligholdte eksponeringer.</p>	Denne ratio angiver, i hvilket omfang instituttets modparter har fået ændret vilkårene og betingelserne for deres låneaftaler. Ratioen fortæller noget om instituttets henstandspolitik og kan sammenlignes med selve misligholdelsesniveauet. En høj værdi indikerer kendte problemer i instituttets låneportefølje eller andre aktivers potentielle lave kvalitet.	(+) En højere værdi indikerer en højere risiko
4. Forretningsmodel og -ledelse			
Sektorkoncentrationer i låneporteføljen	$\frac{\text{Eksponeringer fra sektoren med de højeste koncentrationer}}{\text{Samlet låneportefølje}}$	Formålet med denne indikator er at måle risikoen for at lide store kredittab på grund af krise i en bestemt sektor, som et institut har en stor eksponering i.	(+) En højere værdi indikerer en højere risiko
Store eksponeringer	$\frac{\text{Store eksponeringer}}{\text{Justeret kapitalgrundlag}}$ <p>Hvor: "store eksponeringer" er som defineret i forordning (EU) nr. 575/2013, og "justeret kapitalgrundlag" er som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 71, i forordning (EU) nr. 575/2013.</p>	Formålet med denne indikator er at måle risikoen for at lide store kredittab på grund af en bestemt individuel modparts eller en gruppe af forbundne modparter konkurs.	(+) En højere værdi indikerer en højere risiko
Overdreven balancevækst	$\frac{[\text{Samlede aktiver i år } T - \text{Samlede aktiver i år } (T - 1)]}{\text{Samlede aktiver i år } (T - 1)}$	Denne indikator angiver vækstraten i instituttets balance. En uholdbar høj vækst kan indikere en højere risiko. Der bør også tages højde for ikke-balanceførte poster og væksten deri. Ved fastsættelse af tærskler	(+) Værdier, som overstiger et på forhånd fastsat niveau af

		<p>for denne indikator er det nødvendigt at bestemme, hvornår vækst anses for at være for risikabel. Her bør der tages behørigt hensyn til den økonomiske vækst i en given medlemsstat eller national banksektor. Ved brug af denne indikator bør der opstilles særlige regler for nye institutter og for enheder, som har været involveret i fusioner og erhvervelser i de senere år.</p> <p>For at undgå at medtage enkeltstående hændelser i beregningen af bidrag, bør den gennemsnitlige vækst for de seneste tre år bruges.</p>	<p>overdreven vækst, indikerer en højere risiko.</p>
Egenkapitalforrentning ("RoE")	$\frac{\text{Nettoresultat}}{\text{Samlet egenkapital}}$	<p>Denne ratio angiver institutters evne til at skabe overskud af den kapital, aktionærene har investeret i instituttet. En forretningsmodel, som kan skabe store og stabile overskud, indikerer en mindre sandsynlighed for afvikling eller konkurs. For høje værdier kan imidlertid også indikere en højere risiko. Nogle institutter kan være underlagt restriktioner på deres rentabilitetsniveau som følge af deres ejerskabsstruktur og bør ikke stilles ringere med denne beregningsmetode.</p> <p>For at undgå at medtage enkeltstående hændelser og undgå procykliske virkninger i beregningen af bidrag, bør gennemsnittet for mindst to år bruges.</p>	<p>(-)/(+)</p> <p>Negative værdier indikerer en højere risiko. For høje værdier kan imidlertid også indikere en høj risiko.</p>
Basisindtjeningsgrad	$\frac{\text{Basisindtjening}}{\text{Samlet låneportefølje}}$ <p>Hvor: "basisindtjening" kan beregnes som (renteindtægter + gebyr- og provisionsindtægter + andre driftsindtægter) - (renteudgifter + gebyr- og provisionsudgifter + andre driftsudgifter + administrationsomkostninger + afskrivninger)</p>	<p>Basisindtjeningsgraden angiver et instituts evne til at skabe overskud på sin kerneforretning. En forretningsmodel, som kan skabe høj og stabil indtjening, indikerer en mindre sandsynlighed for afvikling eller konkurs.</p> <p>For at undgå at medtage enkeltstående hændelser og undgå procykliske virkninger i beregningen af bidrag, bør gennemsnittet for mindst to år</p>	<p>(-)</p> <p>En højere værdi indikerer en lavere risiko</p>

		bruges.	
Omkostnings-effektivitet	$\frac{\text{Driftsudgifter}}{\text{Driftsindtægter}}$	Denne ratio er udtryk for et instituts omkostningseffektivitet. Et usædvanligt højt tal kan indikere, at instituttets omkostninger er ude af kontrol, navnlig hvis det drejer sig om de faste omkostninger (dvs. højere risiko). Et meget lavt tal kan indikere, at driftsudgifterne er for lave til, at instituttet har de krævede risiko- og kontrolfunktioner (dvs. at dette også indikerer en højere risiko).	(+)/(-) Hvis værdierne er for høje, indikerer det en højere risiko, men for lave værdier kan også indikere en højere risiko.
Ikke-balanceførte forpligtelser/samlede aktiver	$\frac{\text{Ikke-balanceførte forpligtelser}}{\text{Samlede aktiver}}$	Store ikke-balanceførte eksponeringer indikerer, at et instituts risikoeksponering kan være større end den, balancen viser.	(+) En højere værdi indikerer en højere risiko
Kvalitativ vurdering af ledelsessystemerne og de interne styringssystemer.	Afhængigt af hvilke data der er tilgængelige og indskudsgarantiordningens operationelle kapacitet, kan vurderingen af kvalitative aspekter i medlemsinstitutterne baseres på følgende informationskilder: <ul style="list-style-type: none"> - spørgeskemaer udarbejdet af indskudsgarantiordningerne for at vurdere kvaliteten af medlemsinstitutternes styringssystemer og interne ledelsessystemer sammen med inspektioner på eller uden for institutternes forretningssted udført af indskudsgarantiordningerne - omfattende vurdering af institutternes interne ledelse ifølge deres SREP-score - eksterne vurderinger af alle medlemsinstitutter udført af et anerkendt eksternt kreditvurderingsbureau. 	God kvalitetsstyring og solid intern ledelsespraksis kan reducere medlemsinstitutternes risici og sandsynligheden for afvikling eller konkurs. Kvalitative indikatorer er mere fremadskuende end finansielle nøgletal, og de giver relevante oplysninger om instituttets risikostyrings- og risikoreduktionsteknikker. For at kunne bruges i beregningsmetoden skal de kvalitative indikatorer kunne bruges af alle indskudsgarantiordningens medlemsinstitutter. Endvidere bør indskudsgarantiordningen bestræbe sig på at sikre retfærdig og objektiv behandling af sine medlemsinstitutter og sikre, at den kvalitative vurdering er baseret på prædefinerede kriterier. Indskudsgarantiordningens metode til vurdering af kvaliteten af styringssystemer og interne ledelsessystemer bør omfatte en liste over kriterier, som bør undersøges for hvert medlemsinstitut.	(+)/(-) Kvalitative bedømmelser kan være både positive og negative.
Medlemskab af en institutsikrings-		Indikatoren for medlemskab af en institutsikringsordning angiver niveauet af	(-) Medlemskab

ordning (IPS), hvor institutsikringsordningen er adskilt fra indskudsgarantiordningen	Tilgængelige ex ante-midler i IPS'en IPS-medlemmernes samlede aktiver	institutsikringsordningens ex ante-finansiering. Medlemskab af en institutsikringsordning bør alt andet lige reducere risikoen for, at instituttet afvikles eller går konkurs, fordi ordningen sikrer hele passivside af balancen for sine medlemmer. For at institutsikringsordningens beskyttelse kan anerkendes fuldt ud, bør den dog opfylde yderligere betingelser vedrørende størrelsen af dens ex ante-finansiering. Denne vejledende supplerende indikator kan udvikles til også at vise yderligere disponible finansieringstilsagn, som kan udbetales på anmodning og understøttes af likviditetsreserver hos institutsikringsordningens medlemmer i centralinstitutter.	af institutsikringsordning med et højere niveau af ex ante-finansiering indikerer lavere risiko.
Systemisk rolle i en institutsikringsordning, som officielt anerkendes som en indskudsgarantiordning	Indikatoren kan have to værdier: (i) instituttet har en systemisk rolle i institutsikringsordningen, eller (ii) instituttet har ikke en systemisk rolle i institutsikringsordningen.	Den omstændighed, at et institut har en systemisk rolle i institutsikringsordningen, f.eks. varetagelse af kritiske funktioner for andre medlemmer, betyder, at dette instituts afvikling eller konkurs kan få konsekvenser for andre medlemmers levedygtighed. Derfor bør det systemiske medlem af institutsikringsordningen betale højere bidrag til indskudsgarantiordningen, for at afspejle den højere risiko det udgør for systemet.	(+) Kun binære værdier er mulige: i) indikerer en højere risiko ii) indikerer ikke en højere risiko.
Lavrisikosektorer	Indikatoren kan have to værdier: (i) instituttet tilhører en lavrisikosektor, som er underlagt national lovgivning, eller (ii) instituttet tilhører ikke en lavrisikosektor, som er underlagt national lovgivning	Med denne indikator kan beregningsmetoden tage højde for, at nogle institutter tilhører lavrisikosektorer, som er underlagt national lovgivning. Idéen er, at sådanne institutter bør anses for at være mindre risikable med hensyn til beregning af bidrag til indskudsgarantiordninger.	(-) Kun binære værdier er mulige: i) indikerer en lavere risiko ii) indikerer en gennemsnitlig risiko.
5. Potentielle tab for indskudsgarantiordningen			
Kapitalgrundlag og		Denne indikator angiver medlemsinstituttets	(-) En højere

<p>nedskrivningsrelevante passiver, som instituttet besidder ud over MREL</p>	$\left[\frac{\text{Kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver}}{\text{Samlede passiver inkl. kapitalgrundlag}} \right] - \text{MREL}$ <p>Hvor: "kapitalgrundlag" betyder summen af kernekapital og supplerende kapital i henhold til definitionen i artikel 4, stk. 1, nr. 118), i forordning (EU) nr. 575/2013</p> <p>"nedskrivningsrelevante passiver" er summen af passiver som omhandlet i artikel 2, stk. 1, nr. 71), i BRRD</p> <p>"MREL" betyder minimumskravet til kapitalgrundlag og nedskrivningsrelevante passiver som defineret i artikel 45, stk. 1, i BRRD.</p>	<p>tabsabsorberende evne. Jo højere instituttets tabsabsorberende evne er, jo lavere er de potentielle tab for indskudsgarantiordningen.</p>	<p>værdi indikerer en lavere risiko.</p>
---	---	--	--

Bilag 4 – Procedure for beregning af årlige bidrag til indskudsgarantiordningen

Når indskudsgarantiordningen indsamler data fra sine medlemsinstitutter, bør den følge følgende procedure for at beregne årlige bidrag for alle sine medlemmer.

Trin	Beskrivelse af trin	Relevante bestemmelser i retningslinjerne
Trin 1	Definer det årlige målniveau	Afsnit 37 i retningslinjerne
Trin 2	Definer bidragssatsen (CR) for alle medlemsinstitutter i et givent år	Afsnit 39 i retningslinjerne
Trin 3	Beregn værdier for alle risikoindikatorer	Afsnit 48-77 i retningslinjerne (krav til indikatorer) Bilag 2 og bilag 3 (formler for indikatorer)
Trin 4	Tildel individuelle risikoscorer (IRS) til alle risikoindikatorer for hvert enkelt medlemsinstitut	Afsnit 1-5 og 13-17 i bilag 1
Trin 5	Beregn den aggregerede risikoscore (ARS) for hvert enkelt institut ved at lægge alle IRS sammen (ved hjælp af et aritmetisk gennemsnit)	Afsnit 41, 54-56 i retningslinjerne (krav til vægtning af indikatorer) Afsnit 6-9 og 18 i bilag 1
Trin 6	Tildel en aggregeret risikovægt (ARW) til hvert medlemsinstitut (hvor instituttet kategoriseres i en risikoklasse) baseret på dets ARS	Afsnit 43-45 i retningslinjerne Afsnit 10-12 og 19-21 i bilag 1
Trin 7	Beregn ikke-justerede risikobaserede bidrag for hvert medlemsinstitut ved at gange bidragssatsen (CR) med instituttets dækkede indskud (CD) og ARW	Afsnit 35 i retningslinjerne
Trin 8	Læg de ikke-justerede risikobaserede bidrag for alle medlemsinstitutter sammen, og bestem justeringskoefficienten (μ)	Afsnit 44 i retningslinjerne
Trin 9	Anvend justeringskoefficienten (μ) på alle medlemsinstitutter og beregn de justerede risikobaserede bidrag	Afsnit 44 i retningslinjerne